

2. Про Державний бюджет України на 2018 рік: Закон України від 07 грудня 2017 р. № 2246-VIII [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2246-1>

3. Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для надання фінансової підтримки розвитку фермерських господарств / Постанова КМУ від 7.02.2018 № 106 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-zatverdzhennya-poryadku-vik>

4. Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки галузі тваринництва / Постанова КМУ від 7.02.2018 № 107 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-zatverdzhennya-poryadku-vik>

5. Статистичний щорічник України «Сільське господарство України 2016» / Київ: Державна служба статистики України, 2017, 246 с.

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА АПК

***ОРЕЛ В.М., Д.Е.Н., ДОЦЕНТ, ПРОФЕСОР КАФЕДРИ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Формування цілісної інноваційної системи є неодмінною умовою забезпечення конкурентного статусу країни. В останні десятиліття категорія «інновація» з вузько технологічного і наукового поняття трансформувалася в соціально-економічну категорію[2]. Особливу роль в цьому зіграли не тільки досягнення науково-технічного прогресу і процеси глобалізації, а й прагнення бізнесу і ринкових регуляторів поглянути на дану категорію ширше, осмисливши всю палітру характеристик і властивостей, притаманних інновації.

Для української економіки розвиток підприємств агропромислового комплексу (АПК) є індикатором зростання всієї системи виробництва. Це пов'язано з тим, що підприємства сільськогосподарської галузі вкрай швидко реагують на фактори зовнішнього середовища, наприклад, на зміну цін на пально-мастильні матеріали, курси валют, на коливання погодних умов, рівень життя в країні, зовнішньоекономічну обстановку та ін. Крім того, не можна не відзначити наявність внутрішніх факторів, що негативно впливають на діяльність підприємств АПК, таких як зношеність і застарілість машин і устаткування, використовуваного на досліджуваних підприємствах. Наведені аргументи обумовлюють необхідність

активізації інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств, з тим щоб залучити інвестиційні ресурси в оновлення технологій, обладнання, техніки. Приймаючи рішення про вкладення капіталу в той чи інший інноваційний об'єкт в сфері АПК, інвестор розглядає інноваційну привабливість комплексно. Йому необхідно враховувати забезпечення високої привабливості на всіх етапах реалізації проекту - від вибору конкретного об'єкта до технічних характеристик інноваційного проекту. Звідси очевидно, що інноваційна привабливість має комплексний характер і формується з урахуванням принципу синергії. Якщо підприємство АПК має більшість характеристик, оцінених експертами вище середнього, то ступінь інноваційної привабливості вище, ніж якщо за деякими характеристиками оцінки близькі до максимальних, а по іншим прагнуть до мінімуму[4]. Такий нерівномірний розподіл може свідчити про стрибкоподібному розвитку підприємства, неоптимальною організаційній структурі, що знижує і інноваційну привабливість підприємства. Інноваційна привабливість є показником, який дозволяє потенційному інвестору оцінити ступінь готовності підприємства до впровадження інновацій і здатність поліпшити ситуацію на підприємстві до такої міри, щоб відшкодувати витрати, пов'язані з реалізацією інновацій.

В першу чергу використання інновацій дозволяє підприємству вийти на якісно новий рівень виробництва і підвищити свою конкурентоспроможність на ринку, а також, впровадження нових або вдосконалених продуктів, технологій є одним з важливих факторів розвитку в умовах диверсифікації виробництва, без якого в даний час неможлива успішна діяльність організації. Інновації в сфері АПК є науково-технічні розробки з освоєння нової технології вирощування сільськогосподарських культур, виробництва тваринницької продукції, переробки сільськогосподарської сировини і реалізації науково-технічних програм на основі наукових досягнень вітчизняної і зарубіжної практики. Дослідження інноваційних процесів в діяльності сільськогосподарських підприємств показало, що їх велика частина носить раціоналізуючий характер. Зміни пов'язані з впровадженням нових елементів в уже використовуваних технологій, або з підвищенням рівня. Більшість підприємств, які впроваджують у виробництво наукові досягнення, домагаються істотного поліпшення виробничих і економічних показників. Важливим фактором реалізації інноваційних стратегій є наукове забезпечення технологічних процесів і наукове прогнозування виробничих ситуацій і природних аномалій.

Основна мета оцінки інноваційного потенціалу закладається у визначенні можливостей і напрямків інноваційного розвитку, що забезпечують можливості переходу підприємств на випуск конкурентоспроможної продукції. У зв'язку з цим інноваційна діяльність стає головною умовою виживання підприємства в умовах ринку. Цілеспрямоване здійснення такої діяльності дає підприємству істотні переваги в порівнянні з конкурентами і збільшує, в кінцевому рахунку, прибутковість його діяльності. Прийняття рішень з будь-якого напрямку інноваційної діяльності має ґрунтуватися не тільки на наукову значимість отриманих результатів досліджень, а й з урахуванням наявних технологічних можливостей підприємства і можливості реалізації удосконаленої продукції на ринку. Важливе значення при цьому має ефективне функціонування сформованої на підприємстві системи управління інноваційною діяльністю.

Література.

1. Березін О.В. Економічний потенціал аграрних підприємств: механізми формування та розвитку: монографія / О.В. Березін, О.Д. Плотник. – Полтава: ІнтерГрафіка, 2012. – 221 с.

2. Дацій О.І. Розвиток інноваційної діяльності в агропромисловому виробництві України: [монографія] / О.І. Дацій. – К.: ННЦ ІАЕ, 2004. – 428 с.

3. Саблук П.Т. Розвиток інституту удосконалення механізму реформування аграрного сектору економіки / П.Т. Саблук // Економіка АПК. – 2010. – № 10. – С. 3-10.

4. Россоха В.В. Формування інноваційно-інвестиційної політики в аграрній сфері економіки / В.В. Россоха, О.М. Гусак. – К.: ННЦ ІАЕ, 2011. – 240 с.

5. Юрчишин В.В. Інноваційні аспекти еволюції економічної науки / В.В. Юрчишин // Економіка АПК. – 2012. – № 1. – С. 90-99.

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ І ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ

АНТОЩЕНКОВА В.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,

АНТОЩЕНКОВ Р.В., К.Т.Н., ДОЦЕНТ,

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Сьогодні енергетична ефективність і енергозбереження розглядаються як ключові напрямки економічного зростання в усьому світі. Проблема енергозбереження стоїть особливо гостро в Україні і